

- f) „V prípadoch, keď konanie, ktoré údajne viedlo k vzniku škody, ktorej sa domáha, spočíva v nečinnosti, je obzvlášť dôležité uistiť sa o tom, že škoda bola skutočne spôsobená vytykanou nečinnosťou a nemohla byť spôsobená konaním nezávislým na konaní, ktoré je žalovanej inštitúcii vytykané“: Portela/Komisia ⁽⁸⁾. Inými slovami, „aj keby ⁽⁹⁾ Komisia konala v súlade s povinnosťou zabezpečiť, aby boli podmienky v súlade s právom EÚ, nič by to na veci nezmenilo, „keďže memorandum o porozumení bolo podpísané až po znížení hodnoty vkladu žalobcov v BoC.“ ⁽¹⁰⁾ Všeobecný súd opäť neposúdil tvrdenia odvolateľky: pozri *inter alia* písm. d) a e) vyššie.
- g) Ďalej a subsidiárne, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia skutkového stavu tým, že konštatoval, že memorandum o porozumení bolo podpísané po znížení hodnoty vkladu vo všetkých prípadoch. V prípade BoC nastalo konečné zníženie hodnoty vkladu až po podpísaní memoranda o porozumení z 26. apríla 2013, a to na konci júna 2013.
2. Pokiaľ Súdny dvor uzná, že odporcovia konali ako inštitúcie EÚ, rozhodnutie Všeobecného súdu týkajúce sa druhej časti návrhu [na neplatnosť], na ktoré sa odkazuje v bodoch 55 až 60 uznesenia, by bolo automaticky neúčinné.

⁽¹⁾ V bode 45 tohto uznesenia.

⁽²⁾ Vec C-370/12 [2012].

⁽³⁾ Bod 45 uznesenia.

⁽⁴⁾ Bod 45 uznesenia z 10. novembra 2014.

⁽⁵⁾ Pozri aj body 112 a 163.

⁽⁶⁾ Bod 43 uznesenia a vec C-520/12 P.

⁽⁷⁾ Bod 54 uznesenia.

⁽⁸⁾ Vec T-137/07, bod 80.

⁽⁹⁾ Vec T-7/96 Perillo/Komisia.

⁽¹⁰⁾ Bod 54 uznesenia.

Odvolanie podané 12. januára 2015: Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou a Lilia Papachristofi proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) z 10. novembra 2014 vo veci T-291/13, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou a Lilia Papachristofi/Európska komisia a Európska centrálna banka

(Vec C-9/15 P)

(2015/C 171/12)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolatelia: Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou a Lilia Papachristofi (v zastúpení: C. Paschalides, solicitor, A. Paschalides, dikigoros a A. Riza, QC)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia a Európska centrálna banka

Návrhy odvolateľov

Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:

— vyhovel odvolaniu a zamietol námietky predložené odporcami a zaviazal ich na náhradu trov konania pred Súdny dvorom, ako aj trov konania pred Všeobecným súdom a rozhodol vo veci samej.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Všeobecný súd porušil právo EÚ pri posudzovaní niekoľkých návrhov v uznesení, a to:

- a) Všeobecný súd vychádzal zo skutočnosti, že „funkcie zverené Komisi... v rámci Zmluvy o EMS nezahŕňajú žiadne vlastné rozhodovacie právomoci a..., že činnosť vykonávaná týmito dvomi inštitúciami v rámci tejto istej zmluvy zaväzuje len EMS“⁽¹⁾ bez toho, aby posúdil vplyv právneho názoru prijatého v bode 48, podľa ktorého Komisia „neupustila od účinnej kontroly svojej neobmedzenej právomoci podľa článku 136 ods. 3 [ZFEÚ] pri uplatnení právomocí, ktoré jej boli zverené článkom 17 [ZEU] konať ako inštitúcia EÚ zodpovedná za zabezpečenie zlučiteľnosti aktov uzatvorených podľa Zmluvy o EMS s právom EÚ“.
- b) Vo veci Pringle⁽²⁾, z ktorej Všeobecný súd vychádzal⁽³⁾, že hoci Komisia a ECB zaväzujú len EMS⁽⁴⁾, *inter alia*⁽⁵⁾ však v bode 164 konštatoval, že „úlohy zverené Komisii Zmluvou o EMS jej umožňujú, ako stanovuje článok 13 ods. 3 a 4 tejto zmluvy, zabezpečovať zlučiteľnosť memoránd o porozumení uzatvorených EMS s právom EÚ“ a v bode 174 uviedol, že „podľa článku 13 ods. 3 Zmluvy o EMS musí byť memorandum o porozumení uzatvorené s členským štátom, ktorý požaduje podporu stability plne zlučiteľné s právom EÚ“.
- c) Záver o tom, že „návrh na náhradu škody smerujúci proti EÚ a založený na samotnej protiprávnosti aktu alebo konania, ktoré nebolo prijaté inštitúciou EÚ alebo jej zamestnancami musí byť odmietnutý ako neprípustný“⁽⁶⁾, bol uplatnený bez posúdenia tvrdení uvedených v písomných vyjadreniach odvolateľov, podľa ktorých „...ECB [musela] konať ako [inštitúcia EÚ], keďže EMS nemohla legálne vykonávať účinnú kontrolu nad donucovacou právomocou podľa práva EÚ na povolenie a/alebo konanie a/alebo jednanie na základe hrozby. Uvedená donucovacia právomoc je zverená výlučne ECB... a od jej účinnej kontroly nemožno upustiť podľa práva EÚ.“
- d) „Konaním, ktorým sa údajne spôsobila škoda, ktorej sa domáha, je nečinnosť Komisie pri podpise memoranda o porozumení. Memorandum však bolo podpísané až po znížení hodnoty vkladu žalobcov... . K tomuto zníženiu totiž došlo v okamihu nadobudnutia účinnosti [opatrení z 29. marca 2013]. Nemožno preto zastávať názor, že sa žalobcom podarilo s potrebnou istotou preukázať, že škoda, ktorú podľa ich tvrdení utrpeli, bola skutočne spôsobená nečinnosťou vytýkanou Komisii.“⁽⁷⁾ Toto konštatovanie nezohľadňuje tvrdenie odvolateľov uvedené v bode 41 uznesenia, podľa ktorého: „[p]ráve tieto podmienky spojené s [NFP] poskytnutým [Cyperskej republike] 26. apríla 2013 a spôsob, ktorým Komisia a ECB požadovali ich splnenie, spôsobili žalobcom ujmu, v súvislosti s ktorou sa domáha náhrady podľa článku 268 [ZFEÚ] a článku 340 [ZFEÚ]“. V rámci postupu, ktorým sa vyžadovalo ich splnenie, Komisia nezabezpečila, aby boli podmienky v súlade s právom EÚ a ECB hrozila tým, že prestane Cypru poskytovať eurá, čo predstavuje konanie alebo opomenutie konania, ktoré trvalo od 15. marca 2013 až do dosiahnutia súladu s podmienkami 29. marca 2013.
- e) Obsah memoranda o porozumení bol napadnutý z dôvodu, že odkazoval na predchádzajúce splnenie podmienok, ku ktorému došlo *ex hypothesi* pred znížením hodnoty vkladov odvolateľov, čo Všeobecný súd neposúdil, ako neoddeliteľnú časť konania.
- f) „V prípadoch, keď konanie, ktoré údajne viedlo k vzniku škody, ktorej sa domáha, spočíva v nečinnosti, je obzvlášť dôležité uistiť sa o tom, že škoda bola skutočne spôsobená vytýkanou nečinnosťou a nemohla byť spôsobená konaním nezávislým na konaní, ktoré je žalovanej inštitúcii vytýkané“: Portela/Komisia⁽⁸⁾. Inými slovami, „aj keby⁽⁹⁾ Komisia konala v súlade s povinnosťou zabezpečiť, aby boli podmienky v súlade s právom EÚ, nič by to na veci nezmenilo, „keďže memorandum o porozumení bolo podpísané až po znížení hodnoty vkladu žalobcov v BoC.“⁽¹⁰⁾ Všeobecný súd opäť neposúdil tvrdenia odvolateľov: pozri *inter alia* písm. d) a e) vyššie.
- g) Ďalej a subsidiárne, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia skutkového stavu tým, že konštatoval, že memorandum o porozumení bolo podpísané po znížení hodnoty vkladu vo všetkých prípadoch. V prípade BoC nastalo konečné zníženie hodnoty vkladu až po podpísaní memoranda o porozumení z 26. apríla 2013, a to na konci júna 2013.

2. Pokiaľ Súdny dvor uzná, že odporcovia konali ako inštitúcie EÚ, rozhodnutie Všeobecného súdu týkajúce sa druhej časti návrhu [na neplatnosť], na ktoré sa odkazuje v bodoch 55 až 60 uznesenia, by bolo automaticky neúčinné.

⁽¹⁾ V bode 45 tohto uznesenia.

⁽²⁾ Vec C-370/12 [2012].

⁽³⁾ Bod 45 uznesenia.

⁽⁴⁾ Bod 45 uznesenia z 10. novembra 2014.

⁽⁵⁾ Pozri aj body 112 a 163.

⁽⁶⁾ Bod 43 uznesenia a vec C-520/12 P.

⁽⁷⁾ Bod 54 uznesenia.

⁽⁸⁾ Vec T-137/07, bod 80.

⁽⁹⁾ Vec T-7/96 Perillo/Komisia.

⁽¹⁰⁾ Bod 54 uznesenia.

Odvolanie podané 12. januára 2015: Christos Theophilou a Eleni Theophilou proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) z 10. novembra 2014 vo veci T-293/13, Christos Theophilou a Eleni Theophilou/Európska komisia a Európska centrálna banka

(Vec C-10/15 P)

(2015/C 171/13)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolatelia: Christos Theophilou a Eleni Theophilou (v zastúpení: C. Paschalides, solicitor, A. Paschalides, dikigoros, a A. Riza, QC)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia a Európska centrálna banka

Návrhy odvolateľov

Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:

- vyhovel odvolaniu a zamietol námietky predložené odporcami a zaviazal ich na náhradu trov konania pred Súdny dvorom, ako aj trov konania pred Všeobecným súdom a rozhodol vo veci samej.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Všeobecný súd porušil právo EÚ pri posudzovaní niekoľkých návrhov v uznesení, a to:

- a) Všeobecný súd vychádzal zo skutočnosti, že „funkcie zverené Komisi... v rámci Zmluvy o EMS nezahŕňajú žiadne vlastné rozhodovacie právomoci a..., že činnosť vykonávaná týmito dvomi inštitúciami v rámci tejto istej zmluvy zaväzuje len EMS“ ⁽¹⁾ bez toho, aby posúdil vplyv právneho názoru prijatého v bode 48, podľa ktorého Komisia „neupustila od účinnej kontroly svojej neobmedzenej právomoci podľa článku 136 ods. 3 [ZFEÚ] pri uplatnení právomocí, ktoré jej boli zverené článkom 17 [ZEU] konať ako inštitúcia EÚ zodpovedná za zabezpečenie zlučiteľnosti aktov uzatvorených podľa Zmluvy o EMS s právom EÚ“.